15. máj: VEŽA ZO SLONOVEJ KOSTI

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas: ……..

Na prvý pohľad je to jedno z najpodivnejších vzývaní Loretánskych litánii. Mnohí exegéti si s ním nevedia poradiť a uspokoja sa s tvrdením, že tieto slová sú prevzaté z Piesne piesní kráľa Šalamúna. Vychádzajúc zo Svätého písma, môžeme o tejto invokácii povedať viac.

Pieseň piesní, ako ju nazýva hebrejský text, sa nenazýva takto bez príčiny a teší toľkej pozornosti starozákonných židov, ako aj kresťanských spisovateľov. Vedelo sa, že v tejto piesni sa neospevuje iba láska medzi nejakým pastierom a pastierkou, ale že tento pomer poukazuje na iný ľúbostný pomer: na lásku Boha k svojmu ľudu. Rabíni preto oslavujú ten deň, keď bola táto pieseň darovaná ľudu. Cirkevní Otcovia ju opätovne komentovali. Vykladali ju v zmysle láskyplného vzťahu Boha k Cirkvi, ako lásku Kristovu ku každému veriacemu, ale aj ako Božiu lásku k svätej Panne, ktorú nazývame Nevestou Ducha Svätého.

Pieseň piesní obsahuje prejavy citov dvoch milujúcich sa a spev chvály priateľov a priateliek na snúbencov. Na konci Piesne sa opisuje ako nevesta predvádza svadobný tanec, počas ktorého ju okolostojaci chvália.
Ospevujú jej krásu, jej majestátny krok, jej pôvabné nohy v sandáloch, a to všetko s orientálnou prepiatosťou a slobodou, ktorá nám znie cudzo, ale predsa nás privádza do údivu. Privolávajú: „Tvoja šija je ako veža zo slonovej kosti, na nej tvoja hlava podobná Karmelu. I keď je pokožka orientálcov väčšinou sfarbená do tmava, velebí sa tu práve biela farba nevestinej pleti a jej výška, pretože ako sa na pobreží vypína vrch Karmel, tak hrdo ide za tancuje nevesta plná majestátnosti a vznešenosti.

Čo má toto všetko spoločné s Máriou? Myslím, že Loretánske litánie, práve tak ako Pieseň piesní, sú poetickým dielom, obsahujú prejavy citov veriacich, ktorí nimi vyjadrujú svoj obdiv Božej Matke. Pri podobných prejavoch lásky nezáleží veľmi na slovách, ale skôr na okolnostiach a vrúcnosti, s akou tieto slová vyslovujeme.

Veriaci vedeli, že cirkevní Otcovia videli v neveste z Piesne piesní svätú Pannu, a preto právom verili, že Máriu môžu takto osloviť. Nazývali ju nevestou, kráľovnou atď., ale vzťahovali na ňu aj básnické prirovnania, ako „veža zo slonovej kosti“, aj keď presne nevedeli, čo tento výraz znamená.

Kto to pokladá za divné, nech sa zamyslí nad rozličnými slovami liturgie, ako napríklad: „Aleluja“, „Kyrie eleison“ atď. I tu mnohí presne nevedia, čo tieto slová znamenajú, predsa však vedia, že obsahujú niečo pekného, a preto ich jednoducho používajú.

Vzývanie „Veža zo slonovej kosti“ ospevuje Máriinu veľkosť a vznešenosť, a to slovami Svätého písma.

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach

a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

16.máj: RUŽA DUCHOVNÁ

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas: …….

V staroveku sa ruža považovala za jeden z najkrajších kvetov; a tak je tomu aj dnes. Vyniká bohatstvom formy, mení sa z hodiny na hodinu, postupne rozvíjajúc a otvárajúc svoje lupene, svojou vôňou napĺňa celý priestor.

Starozákonný autor z Božieho vnuknutia ospevoval Božiu múdrosť slovami: „Vypučí ako palma z Engadi a ako ružové kry v Jerichu" (Ekl 24, 14). Týmto hebrejským opisom Božej múdrosti aj Cirkev oslovuje Máriu v invokácii „Rosa mystica — Ruža duchovná".

Toto oslovenie muselo byť vo veľkej obľube medzi kresťanmi, pretože ešte skôr, ako boli Loretánske litánie všeobecne zavedené, modlievali sa viacero mariánskych litánií, medzi nimi jedny, ktoré ospevujú Máriu ako ružu. Oslovujú ju ako „Ružu bez tŕnia", „Ružu stále kvitnúcu", „Ružu, radosť patriarchov" atď.

Už v staroveku sa z tvaru a stavby ružových kvetov odvodzovalo mnoho tajuplného: Ak vedieme určitým spôsobom čiaru špičkami ružových listov, dostaneme tajuplnú hviezdicu. V staroveku a stredoveku sa táto ruža používala ako symbol tajomstva. Nachádzame tento hviezdicový motív ako ružicové okná v gotických katedrálach a často ako zavŕšenie klenby. Ba robili ich aj na povalách pracovní a spálni. Rozhovor „pod ružou — sub rosa" zaväzoval k mlčaniu, k zachovaniu tajomstva.

Tieto tradície nám pomôžu pochopiť, prečo oslovujeme Máriu ako „Ruža duchovná". Kedže ruža skrýva tajomstvo, o čo viac predivná Panna. Ba viac i Máriino Dieťa, Vykupiteľa, pochádzajúceho z Jeseho rodu (otec Dávidov), nazývame ružou. Na Máriu sa dívame ako na kvitnúci ružový ker Jeseho, z ktorého vykvitla ruža — Ježiš. Vo vianočnej dobe o tom spievame:

Narodil sa Kristus Pán: veseľme sa!
Z ruže kvietok skvitol nám: Radujme sa!

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach

a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

17. máj: ARCHA ZMLUVY

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Archa zmluvy bola truhlica z cenného akáciového dreva, vnútri a zvonku vykladaná čistým zlatom a dookola ozdobená listovými ornamentami. Obsahovala tabule Zákona a tiež krčah s mannou a Áronovu palicu, ktorá raz bola zakvitla. Táto archa bola symbolom Zmluvy, ktorú uzavrel Boh s vyvoleným národom. Považovali ju za trón Boží, z ktorého Boh kedysi hovoril k svojmu ľudu.

Niekedy na nej ukázal svoju vznešenosť vo svietiacom oblaku nad ňou, a preto ju volali tiež Božou archou. Izraeliti si ctili tento predmet ako cenný klenot a na Boží príkaz ju postavili do svätyne, najprv do tabernákulovho stanu, neskôr do chrámu. Pri zrúcaní prvého chrámu Chaldejčanmi preniesol prorok Izaiáš túto archu do jaskyne na vrchu Nebo, ale neskoršie sa stratila a nikdy viac ju nenašli. Izrael stratil takto navždy symbol Božej prítomnosti! (2 Mak 2, 4; Jer 3, 16).

Cirkev už od pradávna porovnávala svätú Pannu s touto archou a oslovovala ju „Archa zmluvy", ako Božiu archu Nového zákona. Zaiste tu zavážila myšlienka, že Máriu, ktorú nazývame tiež Stolicou múdrosti, môžeme vzývať invokáciou „Trón Boží", čo je to isté ako archa Zmluvy, na ktorej medzi cherubmi trónil sám Boh. Mária je živým symbolom a znamením Božej zmluvy s padlým ľudstvom práve tak, ako ním bola archa Starého zákona.

Keď Boh po hriechu vyhlasuje trest, dáva zároveň prísľub, že opäť ustanoví priateľstvo medzi Bohom a človekom, keď hadovi hovorí: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou." Toto prvé prisľúbenie, prvé radostné posolstvo, ako sa už od pradávna nazýva, poukazuje na túto zázračnú ženu, čo sa pridala na stranu Boha proti silám temná a zároveň sa ujala ľudstva. Podobne ako starozákonná archa zmluvy je aj ona pre nás stálym znamením zmluvy. Je pre nás jasným symbolom Božieho priateľstva. Kto sa od Márie oddelí, stojí opustený ako starý židovský národ, ktorý mal prázdny chrám, keď sa mu archa zmluvy navždy stratila.

Pridajme sa s radostným srdcom k modlitbe východnej cirkvi:

„Zdrav buď, príbytok Boha a Slova. — Buď pozdravený, Svätý, väčší ako svätyňa. — Buď pozdravená, Archa zmluvy, pozlátená Duchom. — Buď pozdravená, nevyčerpateľná Klenotnica života."

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach

a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

18. máj: DOM ZLATÝ

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Na konci knihy Zjavenia svätý Ján zaznamenal nasledujúce videnie:

„Anjel ma v duchu preniesol na veľký a vysoký vrch a ukázal mi sväté Mesto Jeruzalem, zostupujúce z neba od Boha a ožiarené Božou slávou. Jeho jas bol ako jas najvzácnejšieho kameňa, ako krištáľovo čistý jaspis. Mesto malo mohutné a vysoké múry s dvanástimi bránami. Na bránach bolo dvanásť Anjelov a napísané mená dvanástich kmeňov synov Izraela. Tri brány boli od východu, tri brány od severu, tri brány od juhu a tri brány od západu. A múry Mesta mali dvanásť základných kameňov a na nich mená dvanástich Baránkových Apoštolov.

Ale chrám som v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, Boh, Všemohúci, a Baránok. A Mesto nepotrebuje svetla slnka ani svetla mesiaca, pretože ho osvetľuje Božia sláva a jeho svetlom je Baránok“ (Zjv 21, 10-14, 22-23). Ján pri opise tejto vízie myslel na pozemský Jeruzalem a predovšetkým na chrám, v ktorom uprostred svojho ľudu prebýva Boh.

Chrám bol pýchou všetkých židov a skutočne bolo sa čím pýšiť, a to tak prvým chrámom, vybudovaným Šalamúnom, ako aj druhým ktorý dal vyhotoviť Herodes. O tomto chráme, v ktorom vystúpil aj Ježiš a ktorý poznal tiež apoštol Ján, napísal jeho súčasník: „Celé vonkajšie dielo chrámu bolo nanajvýš obdivuhodné, pretože bol celkom pokrytý hrubými platňami zo zlata, ktoré keď na ne svietilo slnko, tak silne žiarili, že oslepovali oči ako lúče slnka. A na rohoch, kde nebolo žiadne zlato, boli také biele kamene, že cudzincom, ktorí ho ešte nevideli, sa táto stavba zdala ako zasnežený vrch“ (Jozef Flavius, O židovskej vojne).

Na toto myslíme, keď vzývame Pannu Máriu ako „Dom zlatý“. Lono Márie bolo príbytkom Božieho Syna a vyrovnalo sa tak zlatému mestu nebeského Jeruzalema 3 zlatému chrámu pozemského Jeruzalema. Keď Ježiš mohol o sebe povedať: „Ale hovorím vám, tu je niekto väčší než chrám!“ (Mt 12, 6), tak to tiež môžeme vzťahovať na jeho Matku. V skutočnosti bola krajším a dôstojnejším príbytkom pre Boha ako zlatý chrám Jeruzalema, pretože bola živým chrámom a okrem toho životodarným Božím príbytkom. Mária darovala Božiemu Slovu niečo zo svojej ľudskej bytosti a zahrnula ho od prvej chvíle vtelenia svojou láskou, ktorá bola „vzácna ako zlato očistené v ohni“ (Zjv 3, 18).

Preto v Loretánskych litániách oslovujeme Máriu ako „Dom zlatý“.

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach

a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

19. máj: NÁDOBA POČESTNÁ

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Pôvod tejto invokácie možno nájsť vo dvoch listoch svätého Pavla. Ukáže sa to, keď si tieto texty prečítame v latinskom preklade. Ide o texty: „Či hrnčiar nemá moc nad hlinou a nemôže z tej istej masy vytvoriť nádoby hodnotné (vas in honorem) i nehodnotné?" (Rim 9, 21). „Vo veľkej domácnosti nie sú len zlaté a strieborné nádoby, ale aj drevené a hlinené; jedny na čestnú (in honorem), druhé na obyčajnú potrebu" (2 Tim 2, 20).

Svätý Pavol tu spája dve myšlienky. Na jednej strane hrnčiarsky motív predstavuje krehkosť a nestálosť človeka, kým na druhej strane zdôrazňuje jeho závislosť od Stvoriteľa. Preto Sväté písmo tak vďačne používa toto prirovnanie, keď ide o človeka a jeho omilostnenie.

Človek je slabý a nemôže prísť k Bohu bez jeho milosti, no tento Boží dar je celkom nezaslúžený, je čírou dobrotou Božou. Už aj najmenšia milosť je veľká, veď je celkom nezaslúžená. Hlinená nádoba, akokoľvek jednoduchá, je nádobou, kým predtým bola len hŕbou hliny. Čo však povedať, keď Boh z tejto hliny alebo z iného materiálu urobí niečo nádherné? Zostáva nám iba údiv a obdiv.

Toto je aj zmyslom invokácie „Nádoba počestná". Kto Máriu takto osloví, hlása jej veľkosť a vznešenosť a zároveň velebí zvláštnu milosť, ktorou ju Boh zahrnul.

Máriu nevelebíme pre jej vlastné zásluhy, ale preto, a použime tu jej vlastné slová, že: „ veľké veci jej urobil Mocný". Mária je v každej dobe míľnikom ukazujúcim cestu k Bohu. Celou svojou bytosťou poukazuje na neho. Je „nádobou", Božím stvorením, ale je aj prvá, ktorá to priznáva a vyznáva. Okrem toho je „nádobou plnou cti", „ctihodným kalichom", pretože je najkrajším stvorením, ktoré kedy Boh učinil.

Toto vzývanie obsahuje teda náuku o milosti, formovanú tak krátko, ako je to len slovom Písma možné vyjadriť. Je najkrajším komentárom k Magnicatu, a preto sa bude svätej Panne osobitne ľúbiť.

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach
a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

20. máj: STOLICA MÚDROSTI

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Zdá sa, že toto vzývanie neobsahuje v prvom rade oslavu Máriinej múdrosti, ale oveľa viac poukazuje na to, že je matkou Múdrosti, Božieho Slova, Ježiša Krista.

Mária nosila Ježiša vo svojom lone, a bola tak skutočne trónom večnej Otcovej Múdrosti. Čím vyššia dôstojnosť, tým krajší je trón. O Šalamúnovi, kniežati Izraela, ktorý miloval nádheru, vo Svätom písme čítame: „Kráľ dal urobiť veľký trón zo slonoviny a obtiahol ho čistým zlatom. Trón mal šesť stupňov, vzadu mal trón okrúhle záhlavie, pri sedadle z oboch strán boli operadlá, pri operadlách stáli dva levy, dvanásť levov však stálo na šiestich stupňoch z jednej i z druhej strany. Taký (trón) nezhotovili pre nijaké kráľovstvo" (1 Kr 10, 18-20). Podobne aj Múdrosť Božia si v Márii pripravila trón, aký nikto nikdy nezhotovil.

Toto vzývanie bezpochyby ospevuje Máriinu krásu a vznešenosť, zároveň však vyjadruje, že Mária za ňu vďačí Synovi; Večná Múdrosť ju našla hodnou svojho príbytku.

Tieto myšlienky nachádzame už u svätého Petra Damianiho, ktorý povedal: „Ježiš Kristus, náš Šalamún, ktorý je nielen múdry, nielen pokojamilovný, ale pokoj sám, ustanovil nepoškvrnenú Pannu za trón svojej milosti a slávy."

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach
a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

21. máj: ZRKADLO SPRAVODLIVOSTI

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Boh sám používa obraz zrkadla, keď ospevuje svoju múdrosť. O tejto múdrosti hovorí: „Ona je odblesk večného svetla, zrkadlo Božej moci bez škvrny a obraz jeho dobroty" (Múd 7, 26).

Z Nového zákona vieme, že Boh tu poukazuje na vlastné Slovo, na večnú múdrosť, na svojho Syna, v ktorom Otec vyjadril celú svoju podstatu. Syn je nepoškvrnené zrkadlo Otca, veď nie bez príčiny povedal Ježiš Filipovi pri Poslednej večeri: „Kto mňa vidí, vidí Otca" (Jn 14, 9). A prostredníctvom zázračného Božieho omilostenia môže každý kresťan, ktorý je v stave milosti, na prosbu blížneho „Ukáž mi Krista" odpovedať: „Kto mňa vidí, vidí Krista." Je to síce pohľad viery, ktorým vidíme iba tiene tajomstiev, ale pravdou zostáva, čo napísal svätý Pavol: „A my všetci s nezahalenou tvárou hľadíme akoby v zrkadle na Pánovu slávu a mocou Pánovho Ducha sa premieňame na jeho čoraz slávnejší obraz" (2 Kor 3, 18).

Máme sa azda diviť, že Cirkev vzýva Máriu ako „Zrkadlo spravodlivosti"? Spravodlivosť je biblické slovo a znamená asi toľko ako svätosť. Boh je Spravodlivosť, Svätosť sama a Cirkev hovorí, že Mária je viac ako ktorékoľvek iné stvorenie Jeho zrkadlom, podobne ako múdrosť je „nepoškvrneným zrkadlom Božej stvoriteľskej činnosti". Je tu iba jeden rozdiel: Múdrosť Božia, Syn, je ňou mocou vlastnej bytosti, Mária je ňou prostredníctvom milosti. Ale…

Mária tiež spolupracovala s milosťou, chcela byť nepoškvrneným zrkadlom, počúvala Boží hlas a odovzdala sa mu. Veľmi pekne rozviedol túto pravdu kardinál Newman v jednej zo svojich meditácií: „Ako sa stala Mária takýmto verným zrkadlom? Pretože žila s Ježišom!

Každodenne môžeme vidieť, ako ľudia žijúci pospolu s niekým, koho milujú, stávajú sa navzájom podobnejšími. Keď žijú s ľuďmi, ktorých nemajú radi, napr. s členmi jednej rodiny, s ktorými sa ustavične hádajú, čím dlhšie žijú spolu, tým sú si menej podobnými. Ale ak navzájom nažívajú v láske ako muž a žena, rodičia a deti, bratia a sestry, alebo priatelia, stávajú sa časom až prekvapujúco podobnými, a všetci to môžu vypozorovať. Navzájom sa sebe podobajú hlasom, chôdzou, ba čiastočne i v rukopise. To isté platí pre ich ducha a pre ich názory, vkus a náklonnosti.

A bezpochyby je to tak aj so stavom ich duší, ktoré nevidíme. Mária, ktorá už od svojho počatia bola plná milosti, žila tridsať rokov s Ježišom, odzrkadľovala sa v ňom, a preto si zaslúži, aby sme ju vzývali ako Zrkadlo spravodlivosti."

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.

Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach
a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

22. máj: Svätá Božia Rodička

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Toto je hádam najstarší titul, ktorým veriaci oslovovali a vzývali Máriu. V Evanjeliu podľa Lukáša čítame, ako pri Máriinej návšteve u Alžbety *„radosťou sa zachvelo dieťa v jej lone“.* A Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: *„Požehnaný je plod tvojho života! Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“* (Lk 1,41-43).
Slovo „Kýrios — Pán“ sa používalo vo význame starozákonného hebrejského názvu „Jahve“. Alžbeta tak oslovila Máriu ako Matku Božiu.

V Evanjeliu podľa Jána, ktoré bolo napísané o niekoľko desaťročí neskôr, sa Mária spomína ako „Matka Ježišova“ a o Ježišovi evanjelista píše, že je Božie Slovo — teda sám Boh. I keď sa to priamo nehovorí, titul „Matka Ježišova“ obsahuje v sebe aj titul „Matka Božia“.
Od čias Origena, ktorý žil v rokoch 185 — 253, sa pre svätú Pannu najčastejšie používal titul „Theotokos — Božia Rodička — Matka Božia“ najprv iba v cirkevných obciach Alexandrie a Malej Ázie, ale už okolo roku 400 všade na Východe. Spôsob vtedajšej reči takto vystihoval zmýšľanie veriacich o Márii.

Preto keď Nestórius, vychádzajúc zo svojej mylnej náuky o spojení božskej a ľudskej prirodzenosti Ježiša Krista, tvrdil, že Máriu nemožno pokladať za „Theotokos — Matku Božiu“, odsúdila ho nielen cirkevná hierarchia, ale aj jednoduchí ľudia, ktorí sa už od detstva utiekali k Panne Márii ako k Božej Rodičke.

Keď Efezský koncil roku 431 odsúdil Nestóriovo učenie, ľud prejavil svoj súhlas s rozhodnutím cirkevného snemu hlasným potleskom a odprevadil s fakľami prítomných koncilových Otcov do ich príbytkov.

Od toho času sa rozšírila úcta Márie ako Božej Matky po celom svete a tak ju vzývame aj dnes. Materstvo je niečo, čo sa týka celej osoby, preto nemôžeme tvrdiť, že by bola matkou iba Ježišovej ľudskej prirodzenosti. Žiadna matka nie je matkou len nejakej neosobnej bytosti; nikto z nás nebude hovoriť o telesnej a duševnej matke nejakého dieťaťa, ale o matke toho alebo onoho dieťaťa. Veľkým Božím zázrakom, ktorý nikdy celkom nepochopíme, sa Mária stala Ježišovou matkou, teda Božou Matkou, pretože v Ježišovi sa božská a ľudská prirodzenosť spája v jedinej osobe Božieho Slova.

Keď vzývame Máriu ako Božiu Rodičku, nemáme to robiť len pre jej krvné príbuzenstvo, ktoré ju spája s Pánom. Toto tvorí síce zvláštne spojenie, ale ako Ježiš sám poukázal, toto spojenie nie je najpodstatnejšie (pozri Mk 3, 32-35). Prvoradou je skutočnosť, že Mária „uverila“, že sa nebála úplne odovzdať Bohu. Stala sa takto „Matkou viery“, tak ako Abrahám bol „Otcom viery“. Preto zvolala Alžbeta: *„Blahoslavená si, lebo si uverila, že sa splní, čo ti Pán povedal“* (Lk 1, 45). Táto viera zošľachtila ešte viac Máriino materstvo a urobila ju veriacou matkou.

Pri vzývaní Márie ako Božej Rodičky na toto všetko myslíme a pridávame sa tak k mienke jedného z veľkých cirkevných Otcov, svätého pápeža Leva, ktorý v jednej zo svojich vianočných kázní povedal: „Mária počala Ježiša najprv svojím duchom a až potom svojím telom.“

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,
ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom

v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach
a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.

MATKA DOBROTIVÁ (PREMILÁ)

Úmysel 9tnika na tento deň alebo na celý 9tnik + 3x zdravas……..

Staré francúzske kroniky rozprávajú o istom mníchovi, ktorý sedel v kláštornom kostole a celé hodiny sa modlil. Jeho tvár žiarila radosťou a obdivom, zrak mal upretý pred seba a z času na čas šeptal akési slová. Zvedaví spolubratia sa chceli dozvedieť, čo vlastne hovorí; sadli si blízko neho a počuli, ako stále opakoval tie isté slová: „Oh qu'il est beau, qu'il est beau! II a les yeux de sa Mere! — Ó, aký je krásny, aký krásny! Má oči svojej Matky!"

Tento prostoduchý starec tak obdivoval vtelené Božie Slovo, že hlboko prenikol do obsahu textu: „natus ex Maria Virgine — narodený z Márie Panny". Videl a porozumel, že Mária ako pravá matka vtlačila svoje charakteristické znaky do Ježišovho človečenstva svojím zvolaním „má oči svojej Matky!" veľmi názorným spôsobom vyznal skutočnosť vtelenia Božieho Syna.

Z tohto duchovného postoja sa zrodilo vzývanie Márie: „Matka premilá". Tu neobdivujeme len niektorú Máriinu vlastnosť, ale vyjadrujeme obdiv nad celou Máriinou osobnosťou. Poznáme mnohé čnosti, viaceré obdivuhodné vlastnosti, ale iba keď sú tieto vlastnosti v dokonalom súlade, stáva sa osoba hodnou našej lásky.

Smelosť bez pokory robí niekoho tyranom, ale aj vľúdnosť bez smelosti plodí často dobráckych hlupákov. Či Boh sám nie je spravodlivý a pritom milosrdný, verný a láskavý? Podľa náhľadu niektorých teológov je Božia „simplicitas — jednoduchosť" základom jeho láskavosti. Boh nutne zodpovedá svojej vlastnej podstate.

Ježiš sám o sebe hovorí, že neustále hľadí do očí Otcových. Pozná len jeden smer — k Otcovi: „A ten, ktorý ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, lebo ja vždy robím, čo sa páči jemu." (Jn 8, 29). Preto bol jednoduchý, a nie rozdelený, a teda hodný lásky Otcovej a i našej.

V tom sa Mária podobala svojmu Synovi. Keď svätý Augustín rozoberá citát z Reči na hore — „Blahoslavení čistého srdca" —, hovorí: Čisté srdce je jednoduché, úprimné srdce — hoc est mundum cor quod est simplex cor", a prichádza tak na podstatu veci. Na rozdiel od jednoduchosti (aký vo vnútri, taký navonok), ktorá má iba jeden cieľ, hriešnosť pramení z dvojitého života. Ako Ježiš žil iba pre Otca, tak i Mária vo svojej jednoduchosti (čistote) bola zameraná iba na Boha. Ona, pohliadnuc k Bohu, vedela, kedy má byť prísna a kedy musí povoliť, kedy musí byť ako baránok a kedy ako lev, povedané slovami istého spisovateľa.

Práve týmto dokonalým zameraním na Boha sama sa podobala Bohu a bola podobne ako Boh „premilou". V nej sa splnili aj iné slová z Reči na hore: „Ak bude tvoje oko čisté, bude celé tvoje telo vo svetle" (Mt 6, 22). Na toto sa myslí, keď celú Máriinu osobu nazývame premilou. Bola jednoduchou, pretože sa vyznačovala harmóniou svojich dobrých vlastností. Práve táto harmónia robí človeka hodným lásky.

Modlitba svätého Jána Bosca k Pomocnici kresťanov

Mária, mocná Panna,
veľká a slávna opora Cirkvi,
úžasná pomoc kresťanov,
ohromná ako vojsko zoradené do boja,

ty sama si vyvrátila všetky bludy sveta.
Ochráň nás pred nepriateľom
v našich ťažkostiach, zápasoch a úzkostiach
a v hodine smrti nás prijmi do večnej radosti.
Amen.